

Rigsdagstidende.

1857. — Forhandlingerne paa Landstthinget. N° 11.

Tiende Session.

7de Møde.

Torsdagen den 8de October.

(Fortfat.)

Lehmann (forts.): Det er klart, at ved saadanne samlede Udgaver, ved hvilke der er vist en større eller mindre literair Virksomhed fra Udgiverens Side, er det ogsaa nødvendigt at sikke de enkelte Forfattere, der have ydet maaskee aldeles gratis Bidrag, f. Ex. til Nytaarsgaver, mod at være afhængige af dem, hvem de have vist en saadan Tjeneste, hvem de maaskee først efter megen Trygleri have ladet sig forlede til at tilstede Afbenyttelsen af deres Manuskript. Saadanne Forfattere bør da have Ret til ved senere samlede Udgaver af deres Bøger at benytte deres Arbejde. — Ved § 11 skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at naar der staaer, at Forbud mod Eftertryk ophører, naar ethvert Dplag af det paagældende Bærk har været udsolgt i 5 Aar, da troer jeg for det Første, at Ordet kan fremkalde Tvivl, om der herved skal forståes ethvert Exemplar af Dplaget, eller om der sigtes til, at der har været flere Dplag, saa at det altsaa ikke er nok, at et senere Dplag er udsolgt, naar der endnu findes nogle Restexemplarer af et tidligere Dplag. — Jeg antager imidlertid, at det Sidste er meent; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at det er jo den nye Udgiver, hvem Beviisbyrden paaligger med Hensyn til Beviiset for, at Dplaget er udsolgt, og at det derfor er hensigtsmæssigt, at der gives en nærmere Bestemmelse; thi det er fuldkommen umuligt at bevise, at der ikke kan henligge i en eller anden obscur Provinds-

boghandel nogle Exemplarer. Det bør være nok, naar selve Forlæggeren ikke længere har Bærket paa Dplag.

Naar der i § 12 tales om, at Dptagelse af enkelte af trykte Skrifter uddragne Stykker, Digte osv. i critiske Anmeldelser og Skrifter, samt i literair-historiske Bøger og i Samlinger til Skolebrug, skal være undtaget fra Forbudet imod Eftertryk, da kan jeg ikke skjønne, at der i denne Henseende kan indrømmes nogen Ret udover det, som er nævnt under Nr. 1 i samme §, nemlig at den ordrette Anførelse af enkelte Sætninger i et trykt Skrift osv. er undtaget fra det nævnte Forbud. Man kan ved at kritisere et Skrift undertiden være i den Nødvendighed at maatte anføre ordrette Citater af enkelte Sætninger, men videre gaaende Dptryk bør en Recension da heller ikke indeholde. Den øvrige Deel af Bestemmelsen under Nr. 2 er ingenlunde udtømmende. Der gives mangfoldige Læsebøger, Anthologier osv., som hverken ere bestemte til Skolebrug eller kunne siges at være literair-historiske Bøger, og navnlig er der een Green af Literaturen, som udelukkende bestaaer af Arbejder af denne Art, nemlig Bisefamlinger eller andre Samlinger af fornøielig Læsning, hvis Udgivere ikke kunne gjøre Prætensioner som Dversættere eller Forfattere, medens disse Samlinger i sig ere meget uskyldige. Udgiverne heraf bør ialfald have samme Ret, som Udgiverne af literair-historiske Bøger og Samlinger, under hvilke der meget snarere kan skjule sig et virkeligt Eftertryk eller en stempel Boghandlerspeculation, idet de kunne omfatte meget betydelige Afdelinger af andre Forfatters Arbejder, og langt fra indskrænke sig til at gjøre et skjønsont Udvalg af Smaastykker. Naar der i § 13 siges,